

Komentář k evangelium: Zamilované srdce

Evangelium a komentář k 22. neděli v mezidobí (cyklus B). „Není nic mimo člověka, co by ho, když do něj vstoupí, mohlo učinit nečistým. Ale to, co z člověka vychází, ho činí nečistým“. Ježíš nás vyzývá, abychom se podívali do hloubi svého srdce. Nechce, abychom plnili rigidní pravidla, ale abychom milovali Boha a druhé.

01.09.2024

Evangelium (Mk 7,1-8. 14-15. 21-23)

Kolem Ježíše se shromáždili farizeové a někteří z učitelů Zákona, kteří přišli do Jeruzaléma. Všimli si, že někteří z jeho učedníků jedí rukama obřadně nečistýma, to je neumytýma. Farizeové totiž a všichni židé se drží podání předků a nejedí, dokud si pečlivě neumyjí ruce; (po návratu) z trhu nejedí, dokud se celí neopláchnou; a je mnoho jiného, co přejali a čeho se drží: omývání pohárů, džbánů, měděných nádob a lehátek. Proto se ho farizeové a učitelé Zákona ptali: „Proč se tvoji učedníci nechovají podle podání předků, ale jedí obřadně nečistýma rukama?“ Odpověděl jim: „Pokrytci! Dobře to o vás předpověděl Izaiáš, jak je psáno: 'Tento lid mě uctívá rty, ale jejich srdce je daleko ode mě.'

Nadarmo mě však uctívají, když učí naukám, které jsou lidskými ustanoveními.' Opustili jste přikázání Boží a držíte se podání lidského.“ (Ježíš) zase k sobě přivolal zástup a řekl jim: „Slyšte mě, všichni, a pochopte! Člověka nemůže poskvrnit nic, co do něho vchází zvenčí, ale co vychází z člověka, to ho poskvrňuje. Z nitra totiž, ze srdce lidí, vycházejí špatné myšlenky, smilství, krádeže, vraždy, cizoložství, lakota, zloba, lest, prostopášnost, závist, urážky, pýcha, nerozumnost. Všechno to zlé vychází z nitra a člověka poskvrňuje.“

Komentář

V dnešním evangeliu se zamýšlíme nad Pánovými slovy o čistotě lidských srdcí. Tento úryvek silně koresponduje s Mt 5,8: „Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha“. Srovnání těchto dvou úryvků nás vede k závěru: abychom byli

šťastní, musíme se podívat hluboko do svého srdce a snažit se milovat Boha i druhé. Kdo to dělá, uvidí Boha.

Farizeové se pohoršují nad tím, že Ježíšovi učedníci neplní některá tradiční židovská pravidla, jako je například mytí rukou před jídlem. Ježíš farizeje povzbuzuje, aby neplnili předpisy proto, že jsou tradiční, ale proto, že jsou prostředkem k lásce k Bohu. Pán nechce formální plnění. Farizeje označuje za „pokrytce“, protože plní přikázání pouze v rámci tradice, ale se srdcem vzdáleným od Boha a druhých. V řečtině pokrytec znamená herec-umělec nebo postava v divadelní masce.

Znamená to toho, kdo žije jedním způsobem, ale druhým ukazuje jinou tvář. Bůh v našem životě nechce masky. Diváky nejsou jen druzí, ale i

Bůh, který vidí vše, co děláme, a před ním nemůžeme nosit masky.

Právě tento problém „farizejství“ je pro dnešní křesťany velmi aktuální. Být křesťanem se pro mnohé může omezit na plnění řady rigidních pravidel a povinností: chodit v neděli na mši svatou, čas od času ke zpovědi atd. To všechno jsou bezpochyby dobré věci, ale pokud je děláme bez srdce v lásce, vedou nás k farizejskému chování.

Připomeňme si nové přikázání: „Miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí. To je velké a první přikázání. Druhé je pak podobné: „Miluj svého bližního jako sám sebe“. Ježíš jde však mnohem dál. Vyzývá nás, abychom se podívali do svého nitra. Nechce, abychom plnili, ale abychom milovali. Cílem je milovat, ne plnit. Pokud se člověk nesnaží milovat

Boha a druhé, každá norma ztrácí smysl.

Bůh nás vyzývá, abychom šli na dno svého srdce: „Neboť z nitra, to znamená z lidských srdcí, vycházejí zlé úmysly: nečistota, krádež, vražda, cizoložství, chamtivost, zloba, podvod, zhýralost, závist, pomluva, pýcha, hloupost. Všechny tyto zlé věci vycházejí z nitra a činí člověka nečistým“. V srdci se však rodí všechno dobré v člověku: služba druhým, štědrost, pokora, láska k posvátnu, skromnost, láska k Bohu a bližnímu.

Jak ale poznám Boží vůli pro mě? Abychom dokázali rozlišit dobro od zla, máme mocný prostředek: modlitbu. Modlit se znamená mluvit s Bohem v hloubi svého srdce. Celý náš život musí procházet tímto prostředkem. Když se modlíme, nebe a země se spojují: v hloubi srdce objevujeme Boží vůli pro nás.

Abychom mohli být s Bohem, je třeba osvobodit srdce od klamu, od hříchu. Hříchy mění váš vnitřní pohled, mění způsob, jakým věci hodnotíte, a způsobují, že vidíte věci, které nejsou pravdivé. Náš největší nepřítel je ukryt v nás samých, a proto se musíme vrátit k Pánu. Jděme k Pánu s modlitbou, aby nás uschoпил milovat Jeho i druhé v každé životní situaci. Prosme o zamilované srdce.

Pablo Erdozáin

Pablo Erdozáin // Jonathan
Borba - Unsplash

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
komentar-k-evangeliu-zamilovane-
srdce/](https://opusdei.org/cs-cz/article/komentar-k-evangeliu-zamilovane-srdce/) (20.02.2026)